

Építőipari fiatalok szakmai vetélkedője

A Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat KISZ-bizottsága a vállalat Kossuth Lajos sugáruiti munkásszállásán pénteken este nagysikerű szakmai vetélkedőt rendezett a harmadéves végzős kőműves ipari tanulóik részére. A nagy érdeklődéssel kísért vetélkedőn a fiatalok számot adtak szakmai biztonságukról, technikai és politikai felkészültségükről. Eppen ezért nehéz dolga volt a zsűrinek, amikor az első hely

hely felől kellett döntenie. Végül is a következő helyezési sorrend alakult ki.

Első S. Papp János, második Pálkövi Lajos, harmadik Nagy István, a negyedik helyezett pedig Horváth András harmadéves ipari tanuló lett.

Az elért eredmények alapján a Csongrád Megyei Állami Építőipari Vállalat KISZ-bizottsága a legjobbakat értékes könyvvel jutalmazta.

Kertész Imre

Röszke állomás szocialista szolgálati hely

Röszke állomás dolgozói évek óta harcolnak a szocialista szolgálati hely címének elnyeréséért. Sok nehézség, akadály és megfeszített munka után megszületett az eredmény.

Az állomás dolgozói a legutóbbi években hat esetben nyerték el az élizem címet. A versenyben szinte egyé

koravánkodtak a dolgozók, valamennyien politikai iskolába járnak, s a szakmai munkán túl a község érdekében is törvénnek. Most április 4-e tiszteletére a vasutasok vállalták, hogy patronálják a Kossuth Tsz két brigádját.

Sziládi Sándor

A DÁV-színjátszók ajándékműsora

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat műkedvelő színjátszó együttese az öttömös Magyar László Tsz meghívására a zárszámadós alkalmából ajándékműsorral szerepelt a község művelődési termétszifolási megfőtő mezőgazdasági dolgozók előtt. A közönség az elejétől végig hangulatos műsort — amelyben prózái és zenés vígjátékok szerepeltek — nagy tetszéssel fogadta.

Az 1919-es Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulója alkalmából a karhatalmi laktanya kultúrtermében

adott ajándékműsorban a DÁV színjátszói és szolóénekesei nagy sikert arattak.

A Gaál Sándor rendezésében bemutatott darabok szereplői: Fehér Károlyné, Jobba Gabriella, Szántó Zsóka, dr. Szávák Péterné, Fodor Sándor, Gárdián István, Godó László, Jurka József, Kenderesi Sz. Mihály, Pekó Sándor kivétel nélkül elismerést érdemelnek. E zenés vígjátékok és szolóénekek színvonalas zongorakíséretével Börcsök Istvánné és Endródi Ferenc járultak hozzá a két műsor számainak sikeréhez.

Készülődés a felszabadulás 20. évfordulójára

A Szegedi Konzervgyár szállítási csoportjának két vagonrakodó brigádja is van. E két brigád elsődleges feladata a vasúti kocsi rakodása. Munkájuk rendkívül fontos, s ezt tudva, a két vagonrakodó brigád hosszabb ideje harcol a szocialista cím elnyeréséért. Most április 4-e tiszteletére vállalták a vasúti kocsi időbeni megterelését, ezek közül is első sorban az exportküldemények továbbítását. Az érkező vasúti kocsi szállítmányait a lehető legrövidebb időn belül kirakják. A kocsiállás-pénzt 20 százalékkal csök

kentik. Kíméletes árukezeléssel óvják a küldeményeket. A munkaidőt kihasználják és fegyelmezett magatartásukkal példát mutatnak.

A két brigád, Mezei János és Meleg Szilveszter brigádja egymással versenyezve másnaponként reggel 6-tól este 22 óráig dolgozik egyfolytában. Kemény, nehéz a munka, bár az utóbbi időben több emelő és egyéb technikai felszerelés könnyíti azt. A rendelkezésükre bocsátott motoros vontatókat, villamoszerkezeteket gazdaságosan kihasználják.

Totka Károly

Neva ing fél óra, öltöny öt óra alatt

A magyar ruházati cikket külföldön is veszik

Idén a konfekcióipar tízmillió felsoruházati cikket, többek között másfél millió kabátot, egymillió férfilöltényt készít. A fehérnemű száma meghaladja a 15 milliót, s ebből 10 millió a

férfi- és fiúing. Jelenleg Magyarországon több mint kétszerannyian foglalkoznak ruházati cikkek előállításával, mint a háború előtt. A munka sokkal termelékenyebb, mint akkor volt.

1938-ban az országban 23 000 szabó kisiparos működött, — döntően a kisipar elégitette ki a lakosság ilyen irányú keresletét. Konfekcióüzem csupán 66 volt, s ezekben is mindössze 2763-an dolgoztak. Most 10 nagyvállalat 31 gyártelepén csaknem 20 000 konfekcióipari dolgozót foglalkoztat. A helyi ipar ruházati ágában 12 000-en dolgoznak és megközelíti a 20 000-et a szövetkezetekben dolgozó szabók, illetve varrónók száma is. A ruházati cikkeknek több mint fele a minisztériumi iparban, 12—13 százaléka a tanács vállalatoknál és mintegy 30 százaléka a szövetkezetekben készül.

A konfekciógyárakban a technológiák fejlődésére jellemző, hogy míg 1960-ban egy Neva-ing elkészítése 38,7 percet, egy márkás öltöny varrása 333 percet, egy gyapjú felöltő gyártása 339 percet vett igénybe, most ehhez mindössze 30, 280, illetve 293 perc szükséges. A magyar ruházati cikkek külföldön is piacra találnak és jó exportcikkeknek bizonyulnak. (MTI)

és a főiskola adjunktusának, Avasi Bélának egy verbunkos akcentusban készült szerzeménye szerepelt. Ugyancsak a főiskola jelenlegi tanára, Frank Oszkár is, akinek néhány nap leforgása alatt már két kóruskompozícióját hallhattuk; ezúttal a Három vidám kórus című művét énekelte a női kar. Emeljük még ki a hárfán közreműködő Gabos Ilona, a két kürtös Szabolcsi Miklós és Bolyky Rezső, valamint az énekszóban hallott Veszely Gabriella nevét.

Nikolényi István

Az üzemi technika hónapjának rendezvényei

Hétfőn, 29-én: előadás a legjobb kenderturna dobok kialakításáról a Rostkikészítő Vállalat művelődési termében délután fél 3 órai kezdettel. Előadó Szent-andrási Lajos műszaki fejlesztési osztályvezető.

Kedden, 30-án: előadás a fenyő- és a lombos fűrészáru legjobban kihozatalának lehetőségéről a falemezgyár fűrészüzemében. Előadó Lakó Ferenc telepvezető. Az automatikus nyújtáshoz való felkészülésről a kenderturna gyárban. Előadó Ungi Gyula mérnök. A szál és kender fűtés-szónyegek mintázásáról és színválasztásáról a juttatásgyárban. Előadó Bakó László mérnök. Mindhárom fél 3 órakor. A művelődési kórusok technológiájáról a fémfeldolgozó vállalatnál. A személynél munkáról a MAV igazgatóságban. Előadó Kurucz Károly főtanácsos. Anket az üzemi távlati fejlesztési tervéről a vasipari ktsz-ben. Előadó Tóanka T. Kálmán elnök. Kezdetűk 3 órakor.

Szerdán, 31-én: előadás a vasúti díszeléstéséről fél 12 órai kezdettel a MAV igazgatóságban. Előadó Kállai Ferenc műszaki főtanácsos. A gépjárműközlekedés fejlesztéséről az AKOV Kossuth Lajos sugáruiti telepén délután 2

órakor. Előadó Somkúti Pál műszaki fejlesztési osztályvezető. Az állatvágás korszerű technológiájáról és a hűtési rendszerekről a vágóhídon délután fél 3 órai kezdettel.

Tanácskozás a lányok elhelyezkedési lehetőségeiről

Az Országos Nőtanács, a SZOT, a Hazafias Népfront, a KISZ és az Országos Pálya- és Tanács Tanács képviselői értekezleten vitatták meg a fiatalok ipari és mezőgazdasági szakmatanulásának lehetőségeit. Ortutay Zsuzsa, a Magyar Nők Országos Tanácsának titkára hangsúlyozta, hogy bővíteni kell a szakmunkástanuló iskolák hálózatát, s mindent

meg kell tenni azért, hogy a különböző munkaterületeken a lányoknak az eddiginél több elhelyezkedési lehetőséget biztosítsunk. A társadalmi és tömegszervezetek felvilágosító munkája jelentősen hozzájárulhat ahhoz, hogy a termelőszövetkezetek az eddiginél nagyobb számban szerződtessenek tanulókat, s a tanulók között megfelelő arányban legyenek lányok.

HÚSZ ÉV

írta Darvas József,
a Magyar Írók Szövetségének elnöke

KÉT, SÖT HÁROM nemzeti ünnepünk találkozik ezekben a kora tavaszi hetekben, jelképszerű közelében: március 15., március 21. és április 4. Ez ünnepi dátumok közül az elsőt és a harmadikat, történeti eredetük szerint, majdnem száz esztendő választja el egymástól, 1919 és 1945 között is eltelt több, mint egy negyedszázad. Mégis, nagyon együvé tartoznak. A jelképszerű, közeli egymásutánosság valóságban azt is jelenti, hogy amit elkezdett, de végrehajtani nem tudott az 1848-as polgári forradalom, amit folytatott és egyben tovább fejlesztett az 1919-es proletárforradalom, azt váltotta végre valóra, annak az örökségét viszi tovább, más történelmi körülmények között az a korszak, amelyet legnagyobb nemzeti ünnepünk, 1945. április 4-e dátumával jelzünk.

Hazánkat, 1945-ben, a Szovjetunió szabadította fel; segítségét, a szovjet katonák áldozatát soha nem felejtettük el; a hűség és a hálát kötelei soha nem múlhatnak el a magyar nép szívéből.

A húszéves évfordulót a legméltóbban számvetéssel, számadással ünnepelhetjük: honnan indultunk s hová jutottunk, mit végeztünk el mostanra a nagy történelmi feladatok közül? Ugy hiszem, többet mond ez minden ünnepi szózatnál. Am mégis, mielőtt a számvetéshez hozzáférnénk, a kegyelet szavaival kell emlékeznünk azokra, akiknek ezt az évfordulót s mindent, ami ehhez fűződik, köszönhetjük. Akik az életüket áldozták, hogy megváltozzék a történelem menete a Duna-Tisza táján. Emlékezzünk mártírjainkra: a kommunistákra és nem kommunistákra; a legjobb hazafiakra. És emlékezzünk azokra a szovjet hősekre, akik a húsz évvel ezelőtti súlyos harcokban — de 1956 tragikus napjaiban is! — értünk estek el; akik hazájuktól, családjuktól sokezer kilométerre alusszák örök álmukat. Emlékezzünk nemcsak márvány, bronz és kő örzi, hanem a mindennél maradandóbb emberi emlékeztel!

Két évtized telt el új történelmünkben.

En nem vagyok híve a szüntelen múltba nézésnek; a folytonos összehasonlításnak, hogy mi volt ezelőtt tíz, húsz

vagy akár ötven évvel? A múlt szüntelen emlegetése lehet elbujás is a ma és a jövő gondjai, feladatai elől. De vannak alkalmak — és ez a mostani is ilyen! — amikor egyenesen kötelező a visszatekintés. A megtett út szám-bavetése. A jövő érdekében is. Jövő nincs út nélkül. S a magasságot is csak a mélységhez viszonyítva lehet mérni.

Mi volt itt, ebben az országban, húsz esztendővel ezelőtt? Egy szörnyű háború pusztításainak sürített nyomorúsága. S ez a háború sem volt valami elháríthatatlan véget. Egy igazságtalan, embertelen, nemzetellenes társadalmi rendszer bűne zúdította ránk. A Horthy-fasizmus; amely a két világháború közötti Európa egyik legelmaradottabb országává tette Magyarországot. A feudál-kapitalista elmaradottság „ösparkja”: így emlegettek bennünket akkor. És, sajnos, nem ok nélkül. Látszat-függetlenség — a nemzeti függetlenség igazi tartalma nélkül. Egy viszonylag elmaradott ipar, az is jórészt a külföldi tőkés érdekeltségek fél-gyarmati függőségében. Elnyomott munkássztyál. Száz ezer, tízezer holdas nagybirtokok — és ezek árnyékában hárommillió koldus: Tömeges munkanélküliség és éhségkórnyák. A „nemzeti politika” jelszavai mögött egy fizikailag és szellemileg pusztuló nép. Fennen hangoztatott „kultúrforrás” — valóságosan pedig nagy-nagy szellemi nyomorúság. Látszat-parlamentarizmussal álcazni próbált, kegyetlen fasiszta terror. Ez volt a két világháború közötti Magyarország. S az akkori uralkodó osztály azért vitte bele az országot Hitler oldalán a háborúba, hogy ilyennek őrizzék meg! Mértetelen sok szenvedést zúdított ezzel a népre —, de a romokból nem az ő országuk, hanem a nép hazája épült újjá...

Mit végeztünk el húsz esztendő alatt? Egy mondatba sűrítve így szoktuk ezt mondani: le-raktuk hazánkat a szocialista társadalom alapjait. Egyetlen rövid mondat ez — és mennyi mindent jelent!

JELENTI AZT, hogy megteremtettük országunkban a néphatalmat, hogy az ország életét a vezetésre leghivatottabb osztály, a munkássztyál irányítja, testvérli szövetségben a parasztsággal.

Jelenti azt, hogy évszázados, szinte megkövesült társadalmi igazságtalanságokat szüntettünk meg. A nagybirtokok földjeit odaadtuk a parasztnak. A gyárakat, a bányákat, a bankokat a jogos tulajdonos, a nép birtokába adtuk. Megszüntettük a kirívó és igazságtalan egyenlőtlenségeket, az élet minden területén. Az ország lakosságának túlnyomó többsége összehasonlíthatatlanul jobban él, mint a régi Magyarországon. A pusztító népbetegségek

leküzdésében óriási lépéseket tettünk. Egy egészséges, fejlődő nemzet él itt még olyan, reméljük átmeneti gondokkal együtt is, mint a népszaporodás csökkenése. S nemcsak fizikailag él jobban ez a nép. A kulturális forradalom — amelynek számadatait egy rövid cikk keretében felsorolni nem lehet — máris hatalmas arányokban emelte népünk műveltségi színvonalát.

Jelenti azt, hogy gazdasági fejlődésünk útjából eltávolítottuk a gátakat, és a korszerű fejlődés új — termékenyítő forrásait nyitottuk meg. Fejlett ipar nélkül nincs jólét. Iparunk ma a sokszorosát termeli a háború előttinek. Ipartelepítésünkben fokról fokra megvalósítottuk azt az elvet, hogy ipart vigyünk a valamikor teljesen mezőgazdasági jellegű vidékekre is. Tudjuk, hogy ipari fejlődésünkben még sok a tennivaló ahhoz, hogy győzzünk a fejlett ipari országokkal folytatott gazdasági versenyben. De a szocialista tervgazdálkodás fölülmét már eddigi eredményeink is igazolják. S a mi számunkra — nyersanyagban szegény ország lévén — különösen óriási jelentőségű az a lehetőség, ami a szocialista országok gazdasági együttműködésében rejlik. Mezőgazdaságunk a felszabadulás előtt Európa egyik legelmaradottabb mezőgazdasága volt. A felszabadulás óta fejlődött, emelkedett a mezőgazdaság termelése — de a lehetőségekhez s a szükségletekhez képest még mindig alacsony. A termelőszövetkezetek, a szocialista mezőgazdaság megteremtése adta azt az alapot, amely lehetővé teszi a gyorsabb fejlődést. A világon mindenütt ez a fejlődés útja: a korszerű nagyuzem. S mi ezt nem a parasztság proletarizálásával teremtettük meg, mint a tőkés országokban, hanem a szövetkezetek megszervezésével.

Jelenti azt, hogy népünk, nemzetünk, a sokféle eredetű, de mindenképpen reakciós tartalmú provinciális beárkózás után az emberiség előrehaladásának az útjára került. Történelmünkben, legalábbis maradandó eredmény, most valósult meg ez először. Az emberi haladás igazi útja ma: a szocializmus. Nemcsak azoknak az országoknak a példája bizonyítja ezt, amelyek már ma a szocialista világrendszerhez tartoznak, de azoké a felszabadult ázsiai, afrikai, sőt amerikai (Kuba) országoké is, amelyek nemrégien rázták le az imperializmus igrját. Nagy erő és nagy büszkeség forrása egy ilyen világtörténelmi átalakulás részeseinek lenni!

Jelenti azt, hogy olyan korban, amikor a kapitalista országokban az elembertelenedés sokak szemében elháríthatatlan végzetnek látszik, mi az emberi lét értelmének új tartalmait tárjuk fel népünk számára. A küzdés, a

Megérkezik a BNV-re az első külföldi szállítmányok

Bár az idei BNV csaknem két hónap múlva nyit, a vásár előkészületei már megkezdődtek nemcsak itthon, hanem külföldön is. Több mint harminc ország kereskedői küldenek árut a vásárra és a külföldi kiállítási anyag első szállítmányai már meg is érkeztek. A Szovjetunióból 15 vagon áru futott be eddig. A szállítmányban szerszámok és cementrakó berendezés található. Az Egyesült Államok kiállítói, akik első alkalommal vesznek részt a BNV-n, szintén igen frissek voltak. Szállítmányuk első része Budapesten van már; csónakokat és egyéb árukat küldtek. (MTI)

Új hazába költözik a facsemete

Az Ültetvénytervező Vállalat a következő napokban 2 300 000 szőlőváltványt és 150 000 gyümölcsfa csemétét exportál a Szovjetunióba, illetve Csehszlovákiába. A szőlőváltványok zöme a hazánkban is legjobban bevált borszőlőfajtákból került ki, a gyümölcsfélék közül pedig főleg kiváló alma és barackfajtákat akarják elterjeszteni a szovjet és csehszlovák kertészeti szakemberek. A gyümölcsfa cseméiből kisebb tételeket az NDK-nak és Ausztriának is szállítunk. A magyar szőlőváltvány és gyümölcsfa csemete iránti érdeklődés a jelek szerint tovább növekszik a baráti országokban, s például szőlőváltványból a következő években átlag 6—7 milliót értékesíthetünk. (MTI)